

foreningen paa en af Forbundet krævet Lønforhøjelse under Forudsætning af, at Forbundet vilde støtte Principalforeningen med Hensyn til en ny Prisoverenskomst, der traadte i Kraft den 1. i samme Maaned. Der opnaaedes Enighed om følgende Gensidighedsbestemmelse:

„For saa vidt der findes Firmaer, der ikke er Medunderskrivere af Principalernes Prisoverenskomst eller ikke vil respektere samme og Principalforeningen yder Bevis herfor, forpligter Forbundet sig til at unddrage nævnte Firma Arbejdskraft, indtil Firmaet underskriver Prisoverenskomsten eller respekterer samme. Den Arbejdskraft, der derved bliver ledig, erholder sin sædvanlige Løn, hvorfor Forbundet betaler vedkommende Arbejders almindelige Arbejdsløshedsunderstøttelse, medens Principalforeningen betaler Resten. Saa vidt muligt søger Principalerne at beskæftige vedkommende Arbejdere, der er pligtige til i saa Fald at tage Plads til sædvanlig Løn. Ingen beskæftigede Arbejdere maa dog herved blive arbejdsløse.“

Den nye Prisoverenskomst blev tiltraadt af samtlige i København værende Reproduktionsanstalter med Undtagelse af et enkelt Firma A/S City Reproduktionsanstalt, der lededes af Kemigraf W. Larsen. Firmaet overholdt ikke Overenskomstens Priser og blev derefter den 17. Januar 1917 ekskluderet af Principalforeningen.

Formanden for Forbundsafdelingen „Kemigrafen“ tilsendte derpaa Firmaet et Forslag til Overenskomst ligelydende med det, Foreningen havde med Principalforeningen, samt et Tillæg, hvori Firmaet skulde forpligte sig til at overholde Principalforeningens Prisaftaler. Firmaet vilde indgaa paa Overenskomsten, men ikke paa Tillæget. Det blev meddelt, at hvis det ikke vilde indgaa paa Overenskomsten plus Tillæg, saa Foreningen sig nødsaget til at unddrage ham Arbejdskraft fra den 29. s. M. at regne, til en tilfredsstillende Ordning var opnaaet. Herefter blev Arbejdet indstillet, og Virksomheden var blokeret for organiseret Arbejdskraft indtil Juni Maaned s. A.

Kemigraf Larsen anlagde da Sag mod de to Foreninger, idet han gjorde gældende, at den af de to Organisationer foranledigede Blokade var retsstridig, og krævede en Erstatning paa 15 000 Kr.

Ved Dommen statueredes følgende: „Da den af Kemigraf Larsen ledede Anstalt ikke har været Medlem af Principalforeningen og ikke selv har haft nogen Overenskomst med Fagforeningen i hele det Tidsrum, i hvilket Blokaden har været, har denne ikke fra Fagforeningens Side været retsstridig, og dens Iværksættelse kan da ikke paadrage Fagforeningen Pligt til at erstatte eventuelt Tab.“

Hvad dernæst Principalforeningen angaar, maa der gives Foreningen Medhold i, at en Aftale som den ovennævnte Gensidighedsbestemmelse, der maa antages at staa i en nøje Forbindelse med den af Arbejderne krævede Lønforhøjelse, ikke kan anses at indeholde noget retsstridigt fra Foreningens Side overfor Firmaet, selv om Bestemmelsen maatte kunne antages at være et efter Omstændighederne ikke uvirksomt Middel til at bevæge Principalerne til at tiltræde Prisoverenskomsten, og selv om Bestemmelsens Gennemførelse maatte være egnet til at paaføre vedkommende Tab. Som Følge heraf vil Principalforeningen være at frifinde.“

15. Hof- og Stadsretsdom af 9. December 1918, jfr. U. f. R. 1919, Side 207.

Plesner Davidsen & Co. mod Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening.

En Tømmerhandler A. udenfor Organisationerne havde under en Lønstrejke blandt Havnearbejderne aftalt med Kaptajnen paa et Skib, at denne selv skulde besøge og bekoste Losningen af en Ladning Træ.

Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening havde i denne Anledning anmodet Centralforeningen af Vognmænd i København og Omegn om at standse al Kørsel for A., sagsøgte af denne til at hæve Blokaden og betale Erstatning. Foreningen frifandtes, da dens Handlemaade ikke fandtes retsstridig overfor ham.

Af Sagen fremgik nærmere, at Dansk Arbejdsgiverforening i Henhold til Lovenes § 26 havde anmodet Centralforeningen om at iværksætte Blokaden, da „der findes adskillige Tømmermestre (senere udvidet til andre Ladningsmodtagere), der er faldet de organiserede Tømmerhandlere i Ryggen og direkte støttet Arbejderne ved at gaa med til at imødekomme Arbejdernes overenskomststridige Krav.“

I Domspræmisserne hedder det nærmere: „Der maa imidlertid gaas ud fra, at de ovennævnte Skrivelser til Centralforeningen har tilstræbt Formaal, der er stemmende